

اثرات مدیریت بقایای گیاهی در سامانه های مختلف خاکورزی روی پایداری خاک در استان کرمانشاه

کیومرث صیادیان^۱، فردین حامدی^۲، علی بهشتی آل آقا^۳، و شاهرخ فاتحی^۴

^{۱،۲،۳،۴} اعضای هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان کرمانشاه، و ^۳ عضو هیات علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه رازی کرمانشاه

مقدمه

در اوایل روی آوردن انسان به کشاورزی خاکورزی هم آغاز گردید. در ابتدا ادوات خاکورزی توسط نیروی انسانی و بعد ها توسط نیروی دام کشیده می شدند. در آن روزها خاکورزی به مفهوم خراش دادن و ایجاد شیارهایی بود که توسط حرکت دادن شاخه های قطع شده درختان در روی زمین ایجاد می گردید (Derpsch, 1998). در پایان قرن ۱۸ آلمانی ها، هلندی ها و انگلیسی ها ادوات خاکورزی یا شخم را تکمیل و تقریباً موفق به ساخت گاو آهن بر گردان دار شدند که قادر بود حدود ۱۳۵ درجه خاک را زیر و رو نماید (صیادیان و بهشتی ۱۳۸۴). تا آن زمان گاو آهن برگردان دار تنها وسیله مهم در کنترل علف هرز چمن گندمی (*Agropyron repens*) بود. در سنوات گذشته به خاطر بهره مندی از گاو آهن، اروپائیان تا حدودی از خطر قحطی و مرگ و میر نجات یافتند. لذا این وسیله به نمادی برای کشاورزی پیشرفته تبدیل شد و توسط موسسات تحقیقاتی، دانشگاهها، مدارس کشاورزی و ... ترویج و مورد استفاده قرار گرفت. با استفاده از این وسیله فرسایش و نابودی خاک، محیط زیست آنها را فراگرفت (Derpsch, R. and K. Moriya, 1998). اغلب کشاورزان اروپائی بر این باور بودند که شخم یا خاکورزی باعث حاصلخیزی خاک می شود و اعتقاد داشتند که شخم جایگزینی ندارد و ناگزیر باید اجرا شود. آنها از درک مفهوم فرسایش که عمدتاً در نواحی گرم و مرطوب رخ می داد عاجز بودند. این امر باعث توسعه فقر و فرسایش شدید خاک های غیر حاصلخیز در نواحی حاره ای و نیمه حاره ای شد. خاکورزی علاوه بر ایجاد فرسایش، شرایط را برای اکسایش ماده آلی خاک فراهم نموده و باعث افزایش CO₂ اتمسفری می گردد (Reicosky, D. C. 1997)

مواد و روشها

به منظور بررسی اثرات روشهای مختلف خاکورزی و مدیریت بقایای گیاهی بر میزان عملکرد دانه، مواد آلی و جرم مخصوص ظاهری خاک، طرحی با سه روش مختلف خاکورزی شامل خاکورزی مرسوم (CT)، کم خاکورزی (RT) و بی خاکورزی (NT) به همراه چهار مدیریت مختلف بقایای گیاهی شامل حفظ کامل بقایای گیاهی (TS)، حفظ نصف بقایای گیاهی (1/2 TS)، سوزاندن بقایای گیاهی (BS) و حذف کامل بقایای گیاهی (OTS) در نظام کشت گندم - ذرت (W/C) در سه تکرار و به مدت ۵ سال از ۱۳۸۳ به اجرا گذاشته شد. ابعاد کرت ها ۷×۸ متر مربع و فاصله بین کرت ها و تکرار ها به ترتیب ۸ و ۶ متر بود. خاک محل اجرای آزمایش بر اساس طبقه بندی آمریکائی در تحت گروه Vertic Haploxerpts طبقه بندی می شود. در اعماق ۰-۵، ۵-۱۰، ۱۰-۱۵ سانتیمتری نسبت به اندازه گیری بعضی از خصوصیات فیزیکی و شیمیائی خاک نظیر جرم مخصوص ظاهری، درصد مواد آلی خاک، ظرفیت تبادل کاتیونی (CEC) اقدام گردید.

نتایج و بحث

نتایج به دست آمده در عمق ۰-۵ سانتیمتری نشان داد که تاثیر ۳ تیمار مختلف خاکورزی و ۴ تیمار مختلف بقایای گیاهی بر جرم مخصوص ظاهری خاک معنی دار نبود. اما مقایسه میانگین ها با آزمون دانکن نشان داد که تیمار های خاکورزی در سطح

۵ درصد معنی دار بودند و تیمار بی خاکورزی (NT)، با جرم مخصوص ظاهری 1040 kgm^{-3} در گروه a قرار گرفت. تاثیر متقابل تیمارها در این عمق هم معنی دار بود و تیمار بی خاکورزی + آتش زدن بقایای گیاهی با 1060 kgm^{-3} در گروه a قرار گرفت. تاثیر متقابل تیمارها بر جرم مخصوص ظاهری خاک در دو عمق ۵-۱۰ و ۱۰-۱۵ سانتیمتری در سطح ۱ درصد معنی دار بود و تیمارهای بی خاکورزی + حفظ کامل بقایا و بی خاکورزی + برداشت نصف بقایا به ترتیب با 950 و 1040 kgm^{-3} در گروه a قرار گرفتند. علی رغم این که تاثیر تیمارها در افزایش کربن آلی خاک معنی دار نبودند اما مقایسه میانگین ها با روش دانکن در عمق ۵-۱۰ سانتیمتری نشان داد که تیمارهای خاکورزی مرسوم + آتش زدن بقایا و کم خاکورزی + حفظ کامل بقایا در سطح ۵ درصد معنی دار بودند. نتایج مذکور همچنین نشان داد که تاثیر تیمارهای مختلف خاکورزی و بقایای گیاهی بر افزایش ظرفیت تبادل کاتیونی خاک (CEC) معنی دار نبودند. اما مقایسه میانگین ها با آزمون دانکن نشان داد که تاثیر تیمار بقایا در افزایش CEC در سطح ۵ درصد معنی دار بود.

منابع مورد استفاده :

صیادیان، ک .، ع. بهشتی آل آقا. ۱۳۸۴. بی خاکورزی و چالش های پیش رو. انتشارات دانشگاه رازی کرمانشاه. ۱۴۷ ص.

1. **Derpsch ,R. and K. Moriya** .1998. Implication of No-tillage Versus Soil Preparation on Sustainable of Agricultural Production Advanced in Geocology 31 Vol. II Catena Verlay Reiskirchen Pp 1179-1186
2. **Derpsch , R.** 1998. Historical review of no-tillage cultivation crop . Proceeding First JIRCAS Seminar on Soybean Research . March 5-6 , 1998 Brazil .JIRCAS working Report No. 13 p 1-18
3. **Reicosky, D. C.** 1997. Tillage induced CO2 emission from soil . Nutrient Cycling in Agrosystem 49(1-3):273-285
4. **Reicosky , D. C. , and M. J. Lindstorm** . 1993. Fall tillage method : Effect of short-term Carbon dioxide flux from soil . Agr. J. 85- 1237-1243
5. **USDA.** 1975. Minimum tillage . a preliminary technology assessment . Office of Planting and Evaluation 33p
6. **Wright , A. L. and F. M. Hons** . 2004 . Soil agrigation and Carbon and Nitrogen Storage under Soybean Cropping System. Soil Sci. Soc. Am. Journal 68 : 507-513